

¹Nach Abimelech machte sich auf, zu helfen Israel, Thola, ein Mann von Isaschar, ein Sohn Phuas, des Sohnes Dodos. Und er wohnte zu Samir auf dem Gebirge Ephraim² und richtete Israel dreiundzwanzig Jahre und starb und wurde begraben zu Samir.³Nach ihm machte sich auf Jair, ein Gileaditer, und richtete Israel zweiundzwanzig Jahre.⁴Der hatte dreißig Söhne auf dreißig Eselsfüllen reiten; und sie hatten dreißig Städte, die hießen Dörfer Jairs bis auf diesen Tag und liegen in Gilead.⁵Und Jair starb und ward begraben zu Kamon.⁶Aber die Kinder Israel taten fürder übel vor dem HERRN und dienten den Baalim und den Astharoth und den Göttern von Syrien und den Göttern von Sidon und den Göttern Moabs und den Göttern der Kinder Ammon und den Göttern der Philister und verließen den HERRN und dienten ihm nicht.⁷Da ergrimte der Zorn des HERRN über Israel, und er verkaufte sie unter die Hand der Philister und der Kinder Ammon.⁸Und sie zertraten und zerschlugen die Kinder Israel von dem Jahr an wohl achtzehn Jahre, nämlich alle Kinder Israel jenseit des Jordans, im Lande der Amoriter, das in Gilead liegt.⁹Dazu zogen die Kinder Ammon über den Jordan und stritten wider Juda, Benjamin und das Haus Ephraim, also daß Israel sehr geängstet ward.¹⁰Da schrieen die Kinder Israel zu dem HERRN und sprachen: Wir haben an dir gesündigt; denn wir haben unsern Gott verlassen und den Baalim gedient.¹¹Aber der HERR sprach zu den Kindern Israel: Haben euch nicht auch gezwungen die Ägypter, die Amoriter, die Kinder Ammon, die

¹وَقَامَ بَعْدَ أَبِيمَالِيكَ لِتَحْلِيصِ إِسْرَائِيلَ ثُولَعُ بْنُ فُؤَاةَ بْنِ دُودُو، رَجُلٌ مِنْ شَاكِرَ، كَانَ سَاكِنًا فِي شَامِيرَ فِي جَبَلِ أَفْرَايِمَ.²فَقَضَى لِإِسْرَائِيلَ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ سَنَةً وَمَاتَ وَدُفِنَ فِي شَامِيرَ. ثُمَّ قَامَ بَعْدَهُ يَائِيرُ الْجَلْعَادِيُّ، فَقَضَى لِإِسْرَائِيلَ اثْنَيْنِ وَعِشْرِينَ سَنَةً.⁴وَكَانَ لَهُ ثَلَاثُونَ وَلَدًا يَرْكَبُونَ عَلَى ثَلَاثِينَ جَحْشًا، وَلَهُمْ ثَلَاثُونَ مَدِينَةً. يَدْعُوتُهَا حَوُوتُ يَائِيرَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ. هِيَ فِي أَرْضِ جَلْعَادَ. وَمَاتَ يَائِيرُ وَدُفِنَ فِي قَامُونِ.⁶وَعَادَ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَعْمَلُونَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ، وَعَبَدُوا التَّبْلِيمَ وَالْعَشْتَارُوتَ وَالْإِلَهَةَ أَرَامَ وَالْإِلَهَةَ صَيْدُونَ وَالْإِلَهَةَ مُوَابَ وَالْإِلَهَةَ بَنِي عَمُّونَ وَالْإِلَهَةَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ، وَتَرَكُوا الرَّبَّ وَلَمْ يَعْذُوبُوا. فَحَمَى عَصَبُ الرَّبِّ عَلَى إِسْرَائِيلَ وَبَاعَهُمْ بِيَدِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ وَبِيَدِ بَنِي عَمُّونَ.⁸فَحَطَمُوا وَرَضَصُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي تِلْكَ السَّنَةِ. ثَمَانِي عَشْرَةَ سَنَةً. جَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ فِي عَبْرِ الْأُرْدُنِّ فِي أَرْضِ الْأُمُورِيِّينَ الَّذِينَ فِي جَلْعَادَ. وَعَبَّرَ بَنُو عَمُّونَ الْأُرْدُنَّ لِيَحَارِبُوا أَيْضًا يَهُودًا وَشِيَامِينَ وَبَنِي أَفْرَايِمَ. فَتَضَايَقَ إِسْرَائِيلُ جَدًّا.¹⁰قَصَرَخَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى الرَّبِّ، أَخْطَأْنَا إِلَيْكَ لَأَنَّا تَرَكْنَا إِلَهًا وَعَبَدْنَا التَّبْلِيمَ.¹¹فَقَالَ الرَّبُّ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، أَلَيْسَ مِنَ الْمَضْرِبِينَ وَالْأُمُورِيِّينَ وَبَنِي عَمُّونَ وَالْفِلِسْطِينِيِّينَ خَلَّصْتُكُمْ.¹²وَالصَّيْدُونِيِّينَ وَالْعَمَالِيقَةَ وَالْمَعُونِيِّينَ قَدْ صَايَفُوكُمْ فَصَرَخْتُمْ إِلَيَّ فَخَلَّصْتُكُمْ مِنْ أَيْدِيهِمْ.¹³وَأَنْتُمْ قَدْ تَرَكْتُمُونِي وَعَبَدْتُمْ إِلَهَةً أُخْرَى. لِذَلِكَ لَا أَعُودُ أَخْلَصُكُمْ.¹⁴إِمضُوا وَاصْرُخُوا إِلَى الْإِلَهَةِ الَّتِي اخْتَرْتُمُوهَا. لِيُخَلِّصَكُمْ هِيَ فِي زَمَانٍ ضَيْقِكُمْ.¹⁵فَقَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِلرَّبِّ، أَخْطَأْنَا فافْعَلْ بِنَا كُلَّ مَا يَحْسُنُ فِي عَيْنَيْكَ. إِنَّمَا أَقْبَدْنَا هَذَا الْيَوْمَ.¹⁶وَأَرَأَلُوا الْإِلَهَةَ الْغَرِيبَةَ مِنْ وَسْطِهِمْ وَعَبَدُوا الرَّبَّ، فَصَاقَتْ نَفْسُهُ بِسَبَبِ مَسْئَلَةِ إِسْرَائِيلَ.¹⁷فَاجْتَمَعَ بَنُو عَمُّونَ وَتَرَلُّوا فِي جَلْعَادَ، وَاجْتَمَعَ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَتَرَلُّوا فِي الْمَضْفَاءِ.¹⁸فَقَالَ الشَّعْبُ رُؤَسَاءُ جَلْعَادَ الْوَاحِدُ لِصَاحِبِهِ، أَيُّ هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي يَتَّبِعُ بِيَمَارَتِهِ بَنِي عَمُّونَ، فَإِنَّهُ يَكُونُ رَأْسًا لَجَمِيعِ سُكَّانِ جَلْعَادَ.

Philister,¹² die Sidonier, die Amalekiter und Maoniter, und ich half euch aus ihren Händen, da ihr zu mir schrieet?¹³ Und doch habt ihr mich verlassen und andern Göttern gedient; darum will ich euch nicht mehr helfen.¹⁴ Geht hin und schreit die Götter an, die ihr erwählt habt; laßt euch dieselben helfen zur Zeit eurer Trübsal.¹⁵ Aber die Kinder Israel sprachen zu dem HERRN: Wir haben gesündigt, mache es nur du mit uns, wie es dir gefällt; allein errette uns zu dieser Zeit.¹⁶ Und sie taten von sich die fremden Götter und dienten dem HERRN. Und es jammerte ihn, daß Israel so geplagt ward.¹⁷ Und die Kinder Ammon kamen zuhauf und lagerten sich in Gilead; aber die Kinder Israel versammelten sich und lagerten sich zu Mizpa.¹⁸ Und die Obersten des Volks zu Gilead sprachen untereinander: Welcher anfängt zu streiten wider die Kinder Ammon, der soll das Haupt sein über alle, die in Gilead wohnen.